



Όλγα Τσιλιμπάρη

Κουρεύει στις πλατείες το γκαζόν
να ῥθούν να κυλιστούνε
κορμιά νεανικά
οι χαρμολύπες του αύριο
Γκαζώνει να μοιράσει
καφέδες
-έστω και της παρηγοριάς
ντελίβερι
πώς να διεκπεραιώσει
με γάντια μίας χρήσεως
διαμοιρασμό ονείρων
Ο διπλανός

ήδη άνεργος στο σπίτι
Τόση ζωή δεν τη χωράει το κέρδος
Απ' το τηλέφωνο
δεν προμοτάρει πια κουβέρτες και σεντόνια
μάσκες χλωρίνες αντισηπτικά
τόσα πολλά στην αποθήκη
μα μόνο μια συσκευασία ανά όροφο
στο χώρο εργασίας
Κοτόπουλα και τηλεφωνικές και φυλακές και μετανάστες
εδώ αδειοδοτείται ο συνωστισμός
-μην πούμε και επιβάλλεται
Νοσοκόμα τριπλοβάρδια
στον πόλεμο ετούτο δίχως σφαίρες
μονάχα στις μπαλάσκες
το φιλότιμο
όπως οι πυροσβέστες
παρανάλωμα θυσία στο καθήκον
στην πρώτη τη γραμμή

Άθλημα αντοχής η ελπίδα
Ζητούνται επειγόντως
φωτοπομποί στα χρόνια της χολέρας
εμπρηστές ψυχών
Τραβάτε τα σκοινιά ν' ανέβει
από των σωθικών τα βάθη το ανείπωτο
Οι πειρατές των ουραμών
δεν ψάχνουν εγγυήσεις σε συρτάρια
Γυμνές υπάρξεις
των φαρισαίων δε γεμίζουνε το μάτι
Τότε που η αλεστική πιστοποιούσε αγγέλους
Λείπανε ευτυχώς
Λείπαμε ευτυχώς
Ιδού οι Άνθρωποι

Κέρκυρα, 20-3-20